

EL MENJAR ENCANTAT

L'escriptor *loco*

Hi havia una vegada una illa anomenada Mallorca, on conta la llegenda que un dia va succeir un fet històric. Aquest dia va ser el 2 de maig de 1902. Durant tot aquest dia hi va haver un mercadet de menjar típic de l'illa: aquest mercadet estava situat al Passeig Marítim.

Al matí va estar ple de gent que hi comprava, però l'horabaixa va estar molt buit i va succeir una cosa molt estranya i interessant. A allò de les 16 hores es va sentir un renou semblant a què un objecte o una peça de menjar es queia d'una taula. El venedor es va aixecar de la cadira amb tota la tranquil·litat del món i la va tornar a col·locar pensant que havia estat el vent.

Però el més curiós de tot és que quan el venedor se'n va anar, semblava com que les sobrassades, els botifarrons i més menjar s'ajudaven a baixar de la taula i anar-se'n corrent. Sí, sí! Ho has sentit bé! El menjar tenia vida pròpia! Era com si totes les peces de menjar tenguessin braços, mans, cames... Va ser un moment molt estrany!

L'endemà, quan els venedors i les venedores varen arribar es varen espantar perquè no hi havia ni una sola peça de menjar. Totes havien desaparegut! I amb això, els venedors tot enfadats sense saber què havia passat, varen marxar a cercar aquest menjar desaparegut.

Varen trobar pistes, com per exemple, taques de sobrassada en terra. Aquí va ser quan el venedor que va veure com queia el menjar de la taula va dir:

– Tenc una idea! Crec que el que ha pogut passar és que el menjar tenia vida pròpia!

Els altres venedors s'esclataren a riure pensant que estava boig, però ell seguia pensant que tenia raó. Varen seguir cercant pistes però no varen trobar res, llevat d'aquell venedor "boig" que veure de lluny una espècie de castell amb la bandera del menjar.

Ell, en lloc de dir-ho als seus companys, va dir:

– Ells no m'han cregut, idè jo seguiré la meva recerca pel meu compte!

Així doncs, ell va anar a aquell castell, però quan estava a uns 100 metres va veure un cartell que posava: “prohibit els humans, només menjars propis de l’illa”. Quan el venedor va veure allò es va quedar estès. Passades unes hores es va despertar i va continuar, però va veure que devora aquell cartell hi havia una càmera que detectava si eres un menjar o un humà.

El venedor ràpidament va anar al supermercat més proper per un tros de botifarró. Quan va tornar a l’entrada del castell va col·locar el botifarró davant la càmera i ell es va amagar. Les portes es varen obrir i ell, amb una por increïble al cos, va entrar dins d’aquella fortalesa. Va veure una porta de fusta gegant, però el problema era que hi havia dos pa amb olis protegint-la. Semblaven molt bromistes i despistats, així que ell es va esperar que es despistessin per poder entrar. No varen passar ni 10 minuts i els pa amb olis ja no estaven al seu lloc i l’home, aprofitant-se, va entrar.

Allò era com una mansió decorada tota amb quadres amb fotos d’una sobressada amb una corona d’or al cap. El venedor va pensar que aquell tros de menjar típic de l’illa i deliciós era el rei del castell del menjar. Ja hi era dins el castell quan va veure una cadira gran amb delicats acabats d’or i fusta. Ell va suposar que aquesta cadira era del rei sobressada. Va sentir unes passes i es va amagar ràpidament darrere d’una capsa. Quan va veure arribar la cosa que feia aquell renou, va veure que de veres era el rei sobressada i va pensar que per derrotar tot aquell exèrcit de menjar necessitava ajuda. Així que se’n va anar ràpidament a avisar els altres venedors perquè l’ajudessin.

Quan els ho va tornar a dir, es varen tornar a riure d’ell, però li varen donar una oportunitat i el varen acompanyar fins al castell. Quan varen arribar, als venedors se’ls va posar la cara blanca de pensar que era veritat, que existia menjar amb vida pròpia. Una vegada tots dins del castell es varen trobar l’exèrcit de botifarrons i sobressades que protegien el rei.

Va ser una batalla de llegenda i va acabar amb la proclamació de la victòria per part del menjar. Així doncs, tota l’illa va ser alertada per atacs de sobressades i botifarrons. Per això aquesta història forma part avui en dia de la història i la llegenda de l’illa de Mallorca.